

Af *Knud Østergaard* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren ændre fritidslovens tilskudsbestemmelser, således at der ikke vil kunne ydes offentligt tilskud til f. eks. kursus i privat ølbrygning og lignende former for misbrug?“

(Spm. nr. 170).

Skriftlig begrundelse.

Baggrunden for spørgsmålet er oplysninger om, at en kreds af borgere på Hals-egnen har oprettet et kursus i ølbrygning og søgt offentligt tilskud til denne form for kulturelle studier. Så vidt jeg er orienteret, skyldes initiativet til det nævnte kursus først og fremmest, at de pågældende borgere har ønsket at gøre opmærksom på, hvor fuldstændig urimeligt visse dele af fritidsloven kan virke, og derfor har ønsket en politisk nyvurdering af loven og dens konsekvenser.

Undervisningsministeren (*Knud Heinesen*): Princippet i den gældende lov, som et enigt folketing har stemt for, er, at hvis der foreligger en tilfredsstillende undervisningsplan og en kvalificeret lærer, så skal holdet godkendes. I det foreliggende tilfælde er disse krav for godkendelse opfyldt. Fag af den art, som det her omtalte hører til, udgør kun 1-2 pct. af samtlige undervisningstimer i voksenundervisningen, svarende til en årlig statsudgift på under 1 mill. kr. eller mindre end 1 pct. af de samlede årlige statstilskud i henhold til fritidsloven.

Det er min hensigt at fremsætte forslag til ændring af fritidsundervisningsloven i næste folketingssamling, og det indgår i mine overvejelser at finde frem til en begrænsning af de fag, der vil kunne godkendes, herunder det af hr. Knud Østergaard nævnte fag. Men indtil da kan jeg selvsagt ikke bryde de principper, som et enigt folketing gik ind for ved lovens gennemførelse.

Knud Østergaard: Jeg takker undervisningsministeren for svaret. Baggrunden for det og for spørgsmålet er jo, at en flok bedsteborgere i Hals, fortrinsvis konservative, har for skik at dele en øl på kroen. En dag, de gjorde det, syntes de, at regningen var lovlig stor, og så fik én den gode idé, at de kunne brygge øllet selv, og en anden tilfø-

jede så: ja men så kan vi jo få det offentlige til at betale det. Derom udspandt der sig en diskussion, og det kursus, som er omtalt her, er altså resultatet af dette initiativ, hvor en flok gode borgere synes, at det er for galt, og så vil de have det afprøvet og afprøvet i folketinget.

De har nu brygget hele vinteren. Forleden bryggede de fra kl. 7 om aftenen til kl. 4 om morgenen, og de kørte deres bryg væk i transportspande, som efter udsagn — jeg har ikke smagt det — skulle være af fortrinlig kvalitet. Det har kostet det offentlige 1.600 kr., og de vil gerne have et svar, som ministeren nu har givet. Jeg beder ministeren om at have det i tankerne, når loven skal ændres til næste år, og jeg må måske tilføje, at hvis ministeren ikke stiller forslag om ændringer, har de andre ideer til afprøvning næste år. De taler om manicure og pedicure.

Undervisningsministeren (*Knud Heinesen*): Jeg skal for så vidt kun til hr. Knud Østergaards indlæg sige, at det kan bekræftes, at der er mange andre eksempler på konservativ foretagsomhed inden for fritidslovens rammer, for så vidt også hvad angår andre oplysningsforbund.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Dagmar Andreassen* til justitsministeren:

„Finder ministeren det rimeligt, at mødrehjælpen opstiller kriterier for adoption, som efter en almindelig opfattelse i befolkningen ingen betydning har for barnets tarv — og vil ministeren overveje at indhente oplysninger fra f. eks. det lokale børne- og ungdomsværn, når mødrehjælpens afgørelse appelleres til justitsministeriet?“

(Spm. nr. 171).

Skriftlig begrundelse.

Det virker urimeligt, når f. eks. adoptivmoders overvægt er begrundelse for afslag på en adoptionsansøgning.

Det ligger i sagens natur, at menneskeligt skøn må indgå i vurdering af et hjemmes egnethed som adoptivhjem, men der ligger en stor risiko i, at en socialrådgiver vokset op i f. eks. København skal vurdere et landbohjem i Jylland.

Man kan også nære frygt for, at et mod-